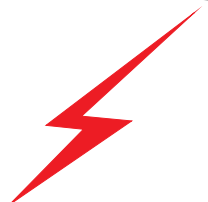

In MM n° 125 Speciaal nummer :

SEVESO installaties een extra gevaar voor brand in gebouwen.

Alarmsystemen worden door Binnenlandse Zaken
op daken geplaatst waarbij de Wet van
19 december 1997 met de voeten wordt getreden.

De Seveso richtlijnen zijn genoemd naar het gelijknamige Noord Italiaanse stadje waar in juli 1976 een chemische ramp plaatsvond waarbij een toxisch gas, dioxine, werd uitgestoten. Deze ramp zou leiden tot de Europese "Seveso Richtlijnen" voor de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken en de beperking van de gevolgen daarvan voor mens en milieu. Een Seveso bedrijf is een bedrijf dat activiteiten ontplooit op het vlak van behandeling, produktie, gebruik of opslag van gevaarlijke stoffen.

Morsum Magnificat stelt hier, na Veerle-Heide (kerk) , Vorst Laakdal (Oud Gemeentehuis), Gent (Belfort) een vierde dossier op, waarbij het met de voeten treden van de beveiligingstechnieken aan de kaak wordt gesteld en waarbij de overheid zelf (weer) een zeer slecht voorbeeld geeft .

Seveso alarminstallaties op meer dan 300 daken in België.

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken <Civiele Veiligheid> plaatste in het kader van de SEVESO richtlijnen, een 300-tal alarminstallaties in de industriële gevarenezones in België. Daarvoor gebruiken ze geen afzonderlijke infrastructuur, maar deze van anderen waarvoor ze toelating krijgen.

Metalen constructies en antenne op daken van anderen.

De relatief omvangrijke installaties, welke per stuk meer dan 400 Kg wegen, worden boven op daken van appartementen, ziekenhuizen, rusthuizen, etc. geplaatst. Het geheel steunt op vier relatief kleine steunpoten, maar omtrent de sollicitaties die de ganse constructie, of de poten individueel, op het dak uitoefenen is niet veel geweten. Alleen voor de luidsprekers geeft men een windbelasting op van 288 kg maar hoe of welke gegevens men heeft gehanteerd om dat cijfer te bekomen, is niet duidelijk. Wij betwisten dat cijfer omdat de dynamische druk verschilt naargelang de hoogte waarop het obstakel is geplaatst en hoornluidsprekers van die afmetingen vangen heel wat wind op.

Hoe dan ook, plaatst het Ministerie van Binnenlandse Zaken een metalen constructie op daken, die door een rechtreekse bliksem getroffen kan worden.

Extra gevaar voor brand.

Wetend dat de Wet van 19 december 1997 door het Ministerie van Binnenlandse Zaken is uitgevaardigd waarin de "Brandveiligheid in gebouwen" is uiteengezet en zij op de naleving ervan moet toezien, dan zouden we redelijkerwijze mogen aannemen dat Binnenlandse Zaken die regels zelf ook respecteert, maar dat is hier duidelijk niet het geval.

Het is op zijn zachtst gezegd zeer vreemd dat de overheid, in casu het Ministerie van Binnenlandse Zaken

Morsum Magnificat®

Professioneel

Redactie tijdelijk

Hannekensstraat 45

B 3130 Betekom

tel + 32 (0) 16 47 10 44

fax + 32 (0) 16 53 32 77

info@morsum-magnificat.be

www.morsum-magnificat.be

Verantwoordelijke uitgever

Postadres:

Detel bvba

Postbus 110

3200 Aarschot

HRL 102828

BTW 436 400 177

PCR 000 0191380 96

Hoofdredacteur

Erik Verbeeck

Lid van de
Unie van de
Uitgevers van
de Periodieke
Pers
U.U.P.P.

Morsum Magnificat®

Professioneel

Is een periodiek dat in principe maandelijks verschijnt. Het is totaal onafhankelijk en onderscheidt zich van andere tijdschriften wegens het dieper ingaan op het "maatschappelijke".

De belangen van de burger staan aan de top, zonder politieke of andere inmenging waardoor onderwerpen behandeld kunnen worden die elders onvoldoende aan bod komen.

Ministerie Binnenlandse Zaken
respecteert de Wet op de brandveiligheid
in gebouwen zelf niet !

Laten de specialisten van M.B.Z. hier
maar eens hun tanden op stukbijten !

Een installatie neergepoot op het dak te Meerhout, geen enkele beveiliging tegen bliksem en tóch is dat volgens het KB van 19.12.1997 verplicht.

(MBZ) haar eigen regels qua beveiliging van brand niet respecteert. Het MBZ (Civiele veiligheid) gaat in dit dossier in de fout en verhoogt het risico op brand in gebouwen door de SEVESO alarminstallaties zondermeer op andermans daken neer te poten.

**Wet van 19 december 1997
duidelijk, zeker voor
gebouwen hoger dan 25m.**

De brandveiligheid in gebouwen wordt beschreven in het KB van 19 december 1997.

Alhoewel dat technisch niet helemaal correct is, moeten gebouwen die hoger zijn dan 25m voorzien worden van een bliksemafleiderinstallatie volgens het principe "kooi van Faraday". Dit betekent dat men een op het dak een mazennet (met bepaalde

afmetingen) in koperdraden moet aanbrengen en dat het mazennet met een aantal daalleidingen met de grond (aarding) moet verbonden worden.

De oppervlakte van de maasopeningen en het aantal daalleidingen worden in functie van de veiligheidsgraad gekozen, hoe hoger het gebouw, hoe hoger de klasse van beveiliging, hoe kleiner de maasopeningen en hoe meer daalleidingen.

Er bestaan vier classificaties :
I - II - III en IV.

Helemaal geen beveiliging

Het is zeer vreemd dat 99% van de hoge gebouwen geen beveiliging tegen bliksem heeft, terwijl dit toch volgens de Wet verplicht is. Tot overmaat van ramp is het uitgerekend de bevoegdheid van het MBZ om dat, in het kader van de wet en de brandveiligheid in gebouwen, na te gaan.

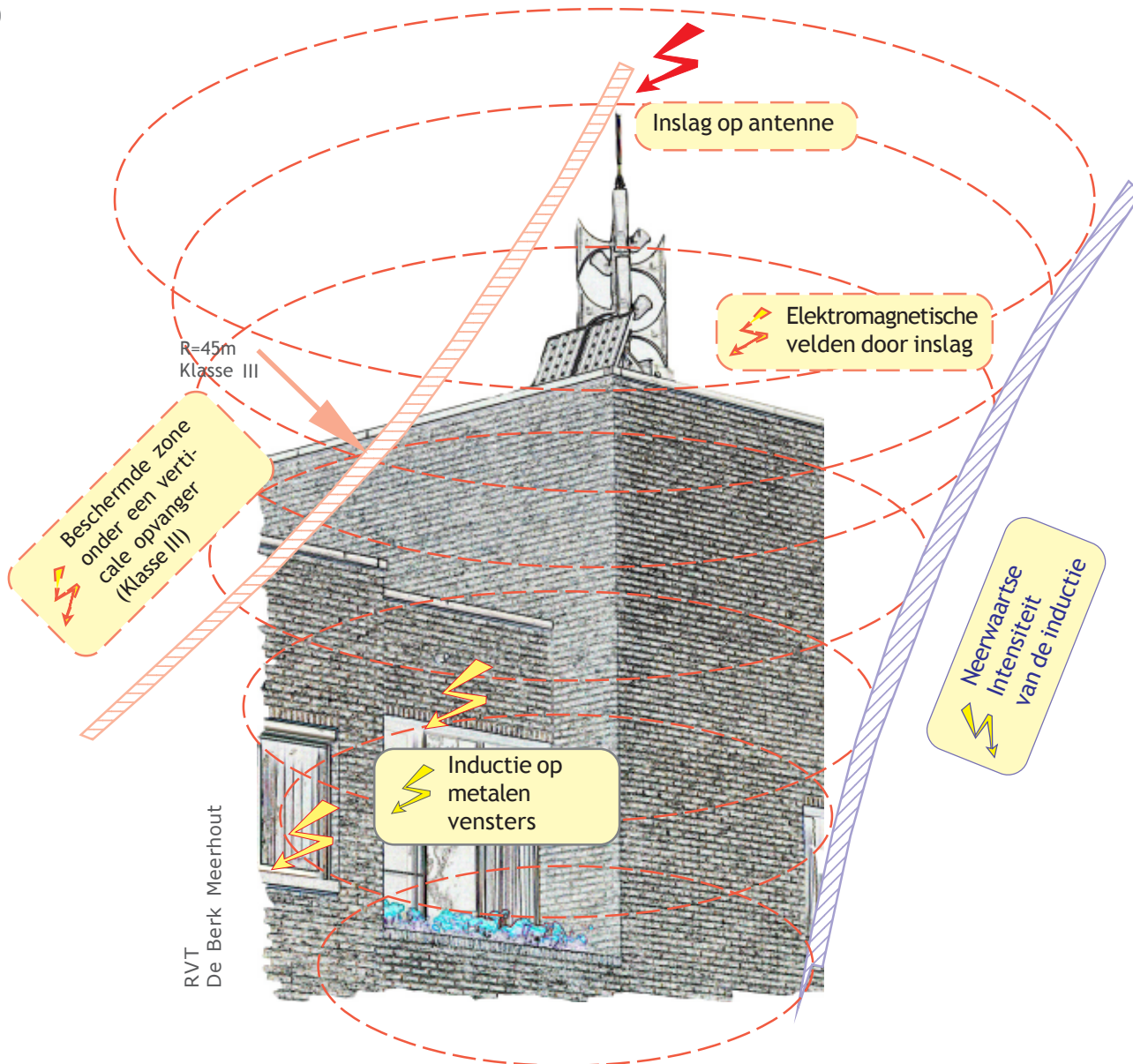
Het wordt helemaal te gortig, wanneer we vaststellen dat het MBZ zelf het brandgevaar voor gebouwen gaat verhogen door op het dak een omvangrijke metalen constructie neer te zetten en dan nog door de Civiele Veiligheid !

Wie denkt dat het MBZ die metalen constructie volgens de Wet gaat beveiligen maakt een denkfout ! De installatie wordt daar botweg neergepoot.

**MBZ verhoogt gevaar
voor brand in gebouwen
en gaat op een flagrante
manier in de fout.**

Door de plaatsing van zo'n SEVESO installatie overtreedt het MBZ niet alleen het KB van 19.12.1997 (niet toepassen van de NBN C18-100), maar

1

verhoogt zij ook de kans dat er brand ontstaat door bliksem en overspanning door inductie op de elektrische installatie van dat gebouw. Figuur 1 geeft een summier schematische voorstelling van wat zo'n SEVESO installatie aan extra risico's meebrengt voor brand en overspanning door inductie op ramen en elektrische leidingen van het gebouw.

NBN C18- 100 van toepassing .

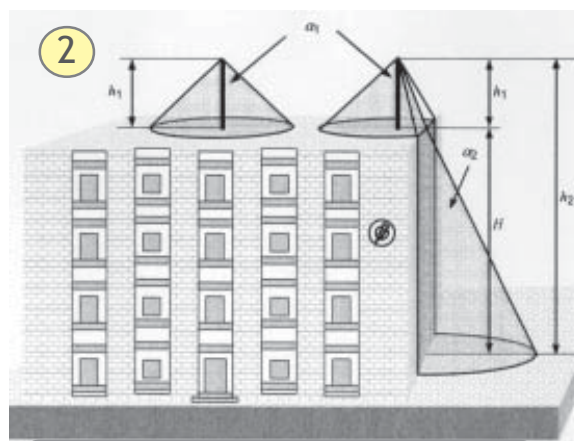
Het KB van 19 december 1997 verwijst qua buitenbeveiliging tegen directe blikseminslag, naar de NBN C18-100 dus moet het MBZ bij het realiseren van dergelijke installaties die norm óók respecteren, vreemd genoeg doet de Civiele Veiligheid dat niet waardoor het MBZ bij die gebouwen personen en goederen in gevaar brengt.

Het MBZ gaat op twee fundamentele items van de norm in de fout :
 A. Een metalen constructie die op het dak van een gebouw wordt geplaatst en door een directe bliksem kan geraakt worden moet met de aarde (of de bliksemafleider indien deze aanwezig is) verbonden worden (NBN C18-100 ondermeer artikel 3.2.3).

B. Antennes tot vijf meter hoog, moeten één keer met de aarde verbonden worden, hoger dan vijf meter moeten dat twee keer (NBN C18-100 artikel 4.4. Antennes).

Het MBZ brengt personen en goederen in gevaar .

Omdat er op die daken omvangrijke metalen constructies en antennes

Een voorbeeld uit de nieuwe IEC Norm

werden aangebracht die het gevaar op blikseminslag verhogen waardoor brand van de dakbedekking kan ontstaan en de isolatie van de elektrische leidingen door inductie en hoog potentiaalverschil kan smelten (zie recent voorbeeld bij de St Rumoldiskerk te Oud-Turnhout), waardoor kortsluiting en brand kan ontstaan, brengt het MBZ op al die

plaatsen waar geen beveiliging is aangebracht, personen en goederen in gevaar.

Gigantisch probleem dat door MBZ maar niet opgelost geraakt.

Niettegenstaande er op het Kabinet van Minister PATRICK DEWAELE op 21 februari 2006 daarover tekst en uitleg werd gegeven, blijft het muistil rond deze belangrijke materie.

Er werden in het verleden al Parlementaire vragen gesteld aan de verantwoordelijke Minister DEWAELE, maar deze schoof de Zwarte Piet door naar Minister VERWILGHEN.

De ondertussen tot Kabinetchef benoemde JAN KERREMANS kreeg op voornoemde datum tekst en uitleg over hoe de vork in de steel zit, maar voor zover ons bekend deed de heer KERREMANS niets met dat dossier.

Ook Economische Zaken blijft ingebreke.

Niettegenstaande bliksem een elektrische ontlading is die duidelijk in verband staat met elektriciteit en wegens de inductieverschijnselen rechtstreeks verband houdt met elektrische installaties blijft FOD Energie, die voor deze materie bevoegd is, ingebreke.

Minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid MARC VERWILGHEN schudt zijn verantwoordelijkheid af door laconiek te stellen dat bliksemafleiders niet in het A.R.E.I. zijn opgenomen, de facto zijn diensten er niks mee te maken hebben. Minister VERWILGHEN speelt de bal opnieuw naar PATRICK DEWAELE, het lijkt een voetbalmatch Verwilghen / Dewael.

Toch staat in artikel 136-2 van het A.R.E.I. (alleen in de Nederlandstalige versie !!) dat elektrische installaties moeten beveiligd worden tegen overspanningen te wijten aan atmosferische verschijnselen, dus tóch iets over bliksem in het A.R.E.I. De diensten van Minister Verwilghen (FOD Energie) slaan de bal dus óók mis !!

A.R.E.I. : Vlaanderen en Wallonië verschillen.

Dat we ook hier vaststellen dat er verschillen zijn tussen Wallonië en Vlaanderen zal wellicht niemand verbazen.

De dynamische druk is weliswaar verdeeld maar de relatief dunne inoxplaat kan door de puntlast (in het midden) mettertijd de vorm van een diep bord aannemen waarbij de druk niet meer over de hele oppervlakte is verdeeld. Omdat de metalen delen direct in aanraking komen met een brandbare dakbedekking en deze constructie in feite als opvanger fungeert, kan de dakbedekking bij een inslag ontbranden (NBN C18-100 artikel 3.4.3.)

Het is goed om te weten dat het KB van 10 maart 1981, zijnde het A.R.E.I. (afgekort R.G.I.E. in het Frans), werd opgesteld met behulp van twee Franstalige ambtenaren van FOD Energie (P.Mainil -nu op rust- en de huidige Hoofdingenieur J.C.MIGNOLET -waarvan de op rust gestelde Directeur Generaal Fernand Sonck al hoofdpijn kreeg alleen al als hij Jean Claude Mignolet hoorde praten !). Daarom is men <wijselijk ?> artikel 136-2 in de Franstalige versie vergeten ! Daaruit volgt dat men in Wallonië geen en in Vlaanderen wel een beveiliging tegen overspanning op elektrische installaties moet plaatsen ! MARC VERWILGHEN diende één en andere in zijn reactie op een Parlementaire vraag toe te geven **(Bijlage 1)**.

Het “Mechanisch” aspect.

Behalve het feit, dat het MBZ zich niet stoort aan de regelgeving omtrent bliksembeveiliging, kunnen we ons ook niet van de indruk ontdoen, dat ze zich ook niet soren aan de NBN omtrent de “Werking van

de wind op de bouwconstructies”, een andere norm.

Hoeveel mechanische druk bij een windbelasting van 173 km/h (vereisten bij de berekening uitzonderlijk maximale windsnelheid) is, weten we niet exact, ook niet de coëfficiënten die voor het kantelmoment werden gebruikt, maar we hebben de grootste twijfels omtrent de keuze van de materialen en de vervormingen die kunnen optreden bij storm.

Daarbij dient rekening te worden gehouden met de voorschriften omtrent de windbelasting naargelang het hoogteniveau (tov de zeespiegel) van de locatie waar het systeem staat. Een installatie op het “Signal de Botrange” dat 600m boven zeeniveau ligt, zal aan veel grotere dynamische krachten blootstaan dan een systeem te Aalst.

De kokerprofielen die men gebruikt en die op de koop toe nog in elkaar schuiven, lijken ons niet berekend om de sollicitaties op te vangen zonder dat er vervormingen gaan optreden of zelfs mogelijk gaan kantelen. Het voorleggen van degelijke rekennota's dat voldaan wordt aan de NBN B03-002-1 en B03-002-3 dringt zich op.

Puntbelasting van het dak.

Wanneer het MBZ de resultaten van de rekennota's waarvan sprake in vorige passage voorlegt, zouden ze qua puntbelasting wel eens voor verrassingen kunnen komen te staan. Een dak is geen vloer die berekend werd om met allerlei zaken belast te worden, een vloer die sollicitaties van 600 kg/m² moet kunnen weerstaan is doodgewoon, maar voor een dak ligt dat anders !

Daarom kunnen we ons evenmin van de indruk ontdoen dat we ons ook hier één en ander kunnen afvragen, tenslotte moet MBZ zich ervan bewust zijn dat het andermans eigendom is waarvan ze gebruik maken.

Eerste besluit.

In wat hier vooraf ging, hebben we aangetoond dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken, in casu de Civiele Veiligheid, qua brandveiligheid in gebouwen, meer bepaald de beveiliging tegen directe blikseminslag, alsook de overspanningsbeveiliging niet echt goed weet waarmee ze bezig is. Bijkomend bezwaar ligt hierin dat het hier de brandveiligheid van andermans gebouwen betreft, op zijn minst vreemd voor een Ministerie. Daarbuiten kunnen we ons niet van de indruk ontdoen dat ook de Normen inzake de werking van de wind op de bouwconstructies niet gerespecteerd

Mast Civiele veiligheid te Ghlin (48m) en niet eens een fatsoenlijke bliksembeveiliging

Fleurus (Charleroi) 12 verdiepingen hoog, maar geen enkele beveiliging tegen directe blikseminslag, laten we hopen dat deze installatie niet geraakt wordt !

werden, ook dát is zeer vreemd, maar niet te verwonderen.

Om dit laatste nóg eens te benadrukken, nemen we nog twee andere voorbeelden.

A. De 48m hoge getuide mast van de Civiele veiligheid te Ghlin, is niet voorzien van een deugdelijke bliksemafleider en zelfs nadat er grote bliksemschade was aan de zend en ontvangstapparatuur werd er nóg niets ondernomen.

Zelfs eigen antennemast aan de Leuvenseweg, 3 te 1000 Brussel is niet in orde.

Voor zover het ondertussen nog niet zou hersteld zijn, is de bliksemafleider van de 48m hoge mast die boven op het dak staat evenmin in orde.

We stelden vast dat er wel een daalleiding ligt die op verschillende plaatsen niet of slecht is bevestigd en op ongeveer twee meter boven de grond is afgeknipt (binnenkoer). Dit is wel een zeer flagrante

De " D " sluiting is niet van het goedgekeurde type en de ervan sluiting is niet geborgd en ook niet onderhouden

tekortkoming van het MBZ !

Daarbuiten is de antennemast evenmin op een professionele manier opgebouwd, zo zijn de " D " sluitingen waarmee de tuikabels aan de mast werden bevestigd niet van het goedgekeurde type (Green pin of dergelijke), de " D " is ook niet "geborgd" en bovendien niet onderhouden <zie foto>.

Omtrent de vasthechtingspunten en het gebruik van bronzen tuikabels (en de bevestiging ervan) hebben we eveneens onze twijfels, kortom het is blijkbaar één en al amateurisme.

De Minister van Binnenlandse Zaken voor zijn

verantwoordelijkheid.

Huidig en 3 andere rapporten worden met een aangetekend schrijven aan de Minister van Binnenlandse Zaken overgemaakt.

Mocht er met de installaties die onderwerp van controle waren, later toch "iets" gebeuren, of de SEVESO alarmen, schade aan gebouwen of ongevallen veroorzaken door mechanische onstabieliteit, of blikseminslag veroorzaken die brand stichtten door inductie, kortsluiting, mogelijk elektrocutie veroorzaken, dan zal men op het MBZ nooit kunnen zeggen dat ze het niet geweten hebben of dat het een "toeval" of een "ongeval" was.

▶ Zelfs de bliksemafleider van het Ministerie van Binnenlandse Zaken is niet conform
lees verder blz 6

Zelfs de bliksembeveiliging van het Ministerie van Binnenlandse Zaken is niet conform ! (Dus gevaarlijk)

Zonder dat we de ganse installatie hebben kunnen, mogen, willen controleren, tonen we met deze éne foto aan hoe het is gesteld met de blik-

7
De bedrading van de camera is vlak tegen de daalleiding van de bliksemafleider bekabeld ! Dat getuigt van incompetentie van degenen die dat werk uitvoerde en goedkeurden.

Inductie.

Wat we in de vorige bladzijden al hebben aangehaald, moeten we hier weer herhalen, een elektrische installatie (of hier de leidingen van de camera) kan louter door inductie schade oplopen, maar hier is de overtreding op de norm én de regels van goed vakmanschap nóg groter.

De bedrading van de camera werd gewoon tegen de daalleiding van de bliksemafleider vastgemaakt, een inbreuk van jewelste.

Omdat de leiding over zo'n grote afstand parallel met die van de bliksemafleider loopt, zal de inductie nóg groter zijn en zal de leiding van de camera onder een zeer hoge spanning komen te staan.

Daardoor zal de verdere installatie binnen in het gebouw (monitor etc) beschadigd worden, ergo vuur

kun vatten !

Het gebeurt systematisch dat bij een inductie / overspanning leidingen en toestellen vuur vatten.

Voor een gebouw dat tot het Ministerie van Binnenlandse Zaken behoort, een Ministerie waaronder de Wet van 19 december 1997 ressorteert is dat op zijn minst zeer vreemd alhoewel, is er hier nog iets dat recht is ?

Bliksembeveiliging in België een hopeloze zaak een paradijs voor knoeiers en oplichters door een falende politiek !

Sinds januari 2006 is er de Internationale IEC Norm 62305 in 5 delen, voordien bestond al de IEC 61024, maar die norm is zelfs totaal aan België voorbij gegaan, laat staan dat ze geratificeerd werd !

Voor zover we hebben kunnen nagaan, is de IEC 62305 nergens in België te vinden zodat we ons uiteindelijk tot het IEC in Genève hebben moeten wenden, daar kan men de hele reeks aankopen, dat moet wél via het B.I.N. (Belgisch Instituut voor de Normalisatie) dat een doorgeefluik is. Voor technische informatie moeten we ons tot de enige persoon in België wenden, de Franstalige Prof van de F.P.M. We kennen C. BOUQUEGNEAU al heel lang (sinds 1985) en weten dat de Professor Franstalig en te commercieel is, dus die piste gaan we niet bewandelen.

We weten ondertussen ook van Minister MARC VERWILGHEN dat bliksembeveiliging ook in zijn winkel thuis hoort en er ook geen keuringsorganismen zijn !

Wat we wel weten is dat de wereld van de bliksemafleiderinstallateurs mede door de incompetentie van onze Staatsinstellingen, er eentje is van charletans, oplichters en super knoeiers (zie andere dossiers van Vorst Laakdal en Veerle Heide.

De Brandweer ?

De Brandweer kan ook niet controleren omdat ze niet voldoen aan de NBN C18-100 (Addendum van mei 1985). Van de onderzochte bliksembeveiligingsinstallaties op brandweer gebouwen was er maar één die enigzins een beetje in orde was, die van Wetteren ! Ook daar incompetentie bewijs daarvan leverden we te Willebroek (MM 120 -blz 6- in bijlage).

semafleider van de gebouwen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken op de hoek van de Wetstraat, 2 / Leuvenseweg.

Wat we op die éne foto zien, is vatbaar voor diverse opmerkingen, zo'n situatie is gevaarlijk omdat de muursteen van de camerabewaking zich op minder dan één meter van de daalleiding van de bliksemafleider bevindt en het bij een ontlading van een bliksem niet denkbeeldig is, dat de bliksem overspringt op de steun, de camera, etc.

Morsum Magnificat[®]
Erik Verbeeck